

Kære medlemmer af Erhvervs- Vækst- og Eksportudvalget.

Den 18. marts 2014 offentliggjorde Erhvervs- og Vækstministeriet en rapport afgivet af "Udvalget om erstatningsansvar ved rådgivning om finansielle produkter.

Der er efter min mening rigtig mange gode overvejelser i rapporten, men jeg synes, der mangler en klar anbefaling om, at ankenævn og domstole skal anvende omvendt bevisbyrde i de tilfælde, hvor ingen eller mangelfuld rådgivning har medført et tab for kunderne. Der mangler, efter min mening, også en klar anbefaling om, at ankenævn og domstole skal inddrage overtrædelser af offentligretlige regler i deres afgørelser f.eks. reglerne i god skik bekendtgørelsen og i investorbeskyttelsesbekendtgørelsen.

Et meget stort antal sager om rådgivning ved ankenævnene er afgjort til den finansielle virksomheds fordel med den begrundelse, at klageren ikke har godtgjort at virksomheden har begået fejl eller forsømmelser. Det siger næsten sig selv, at det er meget vanskeligt for en kunde at bevise, at han/hun enten har modtaget mangelfuld rådgivning eller måske slet ikke har modtaget rådgivning.

Alt andet lige må det være pengeinstituttet, der som den professionelle part har ansvaret for at dokumentere den ydede rådgivning. Det fremgår også tydeligt af god skik bekendtgørelsen at pengeinstituttet skal indgå væsentlige aftaler på skrift eller andet varigt medie, og at den ydede rådgivning skal indgå som en del af denne aftale.

Af rapporten fremgår det, at i de tilfælde hvor ankenævnene har anvendt omvendt bevisbyrde, er resultatet næsten altid faldet ud til kundernes fordel, idet den finansielle virksomhed ikke har været i stand til at løfte bevisbyrden for, at der er ydet tilstrækkelig rådgivning.

I de retssager jeg har overværet, har kunderne bevismæssigthast det meget svært, idet de som modpartens vidner har været oppe imod tre eller flere professionelle rådgivere fra pengeinstituttet, som alle har stået sammen om den samme forklaring vedrørende den rådgivning der er ydet. Dette på trods af at Finanstilsynet, i dette tilfælde, har udarbejdet en meget kritisk rapport vedrørende pengeinstituttets mangelfulde rådgivning og at pengeinstituttet ikke har været i stand til at dokumentere den ydede rådgivning. Bortset fra en enkel sag, som er anket og derfor afventer en dom fra landsretten, er alle disse sager endelig afgjort til fordel for pengeinstituttet.

Jeg tillader mig at gå ud fra, at Erhvervs- Vækst- og Eksportudvalget på et tidspunkt skal behandle denne rapport, og det er i givet fald mit håb, at udvalget vil inddrage mine bemærkninger i dette arbejde.

Jeg er naturligvis til rådighed for en uddybning af ovenstående, ligesom jeg også gerne stiller den viden og erfaring til rådighed, som jeg har fået gennem mit indtil nu femårige arbejde som formand for foreningen Garantloekken.

Med venlig hilsen
Kristian Andersen
Formand for foreningen Garantloekken

Til belysning af ovenstående påstande vedhæfter jeg en af mig udarbejdet opgørelse over de afgørelser, Pengeinstitutankenævnet har foretaget vedrørende klager fra garantanter i den tidligere Løkken Sparekasse. Pengeinstitutankenævnets statistik, som kan findes på deres hjemmeside, viser efter min mening også hvor få klagere der får medhold i dette ankenævn.